

Kronieken Effata november 2011

1 november: wij vieren Allerheiligen, in de gevangenis. Een ruime (meer dan 55), rustige opkomst, maar weinig zangers, toch genoeg ... om enthousiast de viering te begeleiden, zelfs in de Majella-mis.

Vandaag vieren wij alle heiligen, de grote namen, maar ook alle kleine onbekende heiligen, ook familieleden van ons. Want een heilige is iemand met een verleden, je wordt niet als heilige geboren! Dus is er ook een toekomst voor zondaars! Jezus neemt de hand van de hulpeloze vast: zo kan je een heilige worden, door vertrouwen te hebben in Jezus. Alles loslaten, zoals bij een geboorte, nu tot nieuw leven, door een nauw, benauwend kanaal, een kanaal van vergeving en berouw. En dan barmhartigheid ondervinden, want barmhartigheid is liefde waar je niets voor hebt gedaan: *"O Lord, hear my prayer, come and listen to me!"*

5 november: Effataviering. Is Chris van plan naar Compostella te gaan? In elk geval vergelijkt hij bij zijn verwelkoming die tocht met een mogelijkheid om stenen van ons af te gooien, zoals de Compostellapelgrims steenhopen maken op hun tocht.

De volgende drie weken staat er telkens op het menu een parabel, precies bijeengezet omdat het kerkelijk jaar op zijn einde loopt. Hoe en wanneer Jezus die uitgesproken heeft, weten we niet, maar in elk geval zet Matteüs ze bij elkaar, vóór het grote lijdensverhaal.

Vandaag het eerste van de drie verhalen: men wacht op de bruidegom! Waarom: omdat de bruidegom bij de vader van de bruid is om te discussiëren over de prijs, over de bruidschat. Want stel je voor dat er géén discussie is en dat de bruidegom op tijd verschijnt? Hoe moet de bruid zich dan voelen: zijn ze graag van mij af? Dus zitten de dansmeisjes te wachten met hun olielamp of een oliefakkel, wachten duurt lang, ze vallen in slaap, maar dat zijn ze gewoon, ze hebben normaal reserveolie bij ...

Met dat verhaal begint Matteüs het lijdensverhaal om ons een boodschap mee te geven (Matteüs 25, 1-13). Slotzin van de parabel: *"Weest dus waakzaam, want je kent dag noch uur!"* Duidelijk toch, of toch niet?

Herinneringen: een koppel wil trouwen, gratis, dus om 7.00 uur 's morgens. Niet eens te laat, maar ze krijgen te horen dat ze morgen maar eens moeten terugkomen! Maar is het niet best dat de bruid iets te laat is? Dan zijn de klassieke telatkomers al binnen, dan zijn bruid en bruidegom zeker niet de eersten, dan lijkt alles goed voorbereid. En kijk: daar komt het koppel binnen en rond hen een dansende groep ... fotografen, ook die kleine gelegenheidsfotograaf die op de preekstoel kruipt, die foto's neemt in kikkerperspectief! Alles moet je wel aanvaarden, maar één ding niet: géén herhaling in 'slow motion', voor de fotografen die in al hun drukdoenerij dat juiste moment gemist hebben!

Dáár gaat die parabel over. Er is een moment in het leven waarop je bewust moet leven: voorbij is voorbij! Houd je klaar, leef nú bewust, zorg ervoor dat je batterijen opgeladen zijn, zorg dat je erbij bent, want je kent dag noch uur!

Maar die woorden mag je niet gebruiken om er mensen schrik mee aan te jagen. Wees blij dat je mekaar in de ogen kunt blijven kijken.

Voorbeden: wij hebben gebeden voor een vrouw die stervende is en om sterkte voor haar familie en voor alle mensen met verdriet en die rouwen, om sterkte, genade en kracht.

10/11 Stuurgroep: al volop regelen voor de advent, blij zij met de geslaagde bezoeken van de 'Oasegemeenschap Gent' en priester Eric Gruloos.

We zijn met velen op de koorrepetitie van 11/11, een beetje onverwacht op deze vrije dag (weekend). Inoefenen voor de periode die nu komt: een tijd van verwachting en van licht ..., voor één keer laten de tenoren wat steken vallen!

Het evangelie van vandaag, 12/11, over het gebruik van de talenten is duidelijk: je moet ze gebruiken, anders kom je het Rijk niet binnen!

Maar moeten we niet veeleer kijken in welke situatie, in de situatie van de christenen in Matteüs' tijd, hij dit verhaal schreef? Er komt beweging: de christenen van Matteüs staan het dichtst bij de Joden, maar ze worden uit de Joodse kring gestoten, omdat ze ook niet-joden aanvaarden. Want dat is slecht voor de identiteit van een volk, het principe: *"Pas je aan of ga weg"* geldt ook dan! Maar Paulus heeft het gehaald: niet-joden werden toegelaten ...

Er is nog een tweede reden voor een juistere interpretatie: Matteüs schrijft vijftig jaar ná de dood van Christus. Eerst was het: *"We moeten ons goed houden, dan komt Christus terug en alles wordt nieuw!"* Paulus denkt zelfs dat hij er nog bij zal zijn als Christus terugkomt!

Maar in de tijd van Matteüs twijfelt men aan de spoedige terugkomst van Christus: *"Het zal wel niet voor vandaag of morgen zijn, hoe moet het nu verder?"*

Het antwoord van Matteüs: zorg dat je klaar bent, dat je olie bij je hebt, dat je waakzaam bent!

Vandaag is er het verhaal van de man die op reis gaat en zijn dienaars de zorg geeft over zijn bezit, over zijn talenten. Het evangelie lijkt niet erg christelijk, de boodschap lijkt: *"Blijf woekeren!"*

Toch zégt Jezus dat: woeker met de talenten die je gekrégen hebt, die je niet verdiend hebt! Niemand wordt gevraagd meer te doen dan hij aankan.

Wat moeten wij dus doen: woekeren met onze talenten: niet bang zijn! Uw geloof in een gat in de grond steken is géén oplossing! Niet wachten tot God zaait, want: *"Je weet dat ik oogst waar ik niet gezaaid heb!"*

Wij hebben gebeden en gedankt voor al die mensen, jongeren ook, die op stap zijn geweest voor de 11.11.11-actie en gebeden voor de slachtoffers van de Grote Oorlog, maar ook voor hen die nu lijden onder oorlogsomstandigheden.

Dan spreekt Henk De Pue over het Congoproject van de Clemensactie. De opbrengst van de monoloog van Geert Fierens over 'David tegendraads' op 10/12 om 20.30 uur is voor dat project bestemd. Kaarten zijn beschikbaar.

Later vertellen Bart De Pue en zijn vrouw Tine over hun verblijf in Malawi in de Lozwatishoel te Kafulele en ze geven met beeld en uitleg de stand van zaken van dit gedurfde project. Kalenders zijn beschikbaar!

En, vergeet niet: in de namiddag gingen onze plechtige communicanten in het bos van Vurste een fikse wandeling maken met een rustig ogenblik op een stille plek, om elkaar te leren kennen en te rekenen op een ander om geblinddoekt 'rare' dingen te doen.

Als Agnes op 19/11 de gemeenschap begroet, denkt ze terug aan het bezoek dat ze samen met haar petekind bracht aan het mortuarium om daar een bloemetje te brengen, een gelegenheid om van de Jezuskaars een verrijzeniskaars te maken!

Het is vandaag de laatste zondag van het kerkelijk jaar, de 34ste, en feestzondag want sedert het 2de Vaticaans Concilie is het vandaag Christus Koningdag, een feest dat in 1925 door Pius XI werd ingesteld.

Waar of niet: Guido hoorde op de radio een bekende theoloog beweren dat hij blij is dat hij katholiek is, want de protestanten doen met hun 'Sola Scriptura' zó serieus! Ze doen wat er staat, anders niets ... Maar katholieken kunnen zich zonder veel problemen bezig houden met onnozele prullaria zoals: het geslacht der engelen of hoeveel engelen er op de punt van een naald kunnen dansen! Of nog: volgens een totaal verouderde tekst mag een priester zijn plaats achter het altaar niet verlaten! Waarom niet? Bestaat er misschien de kans dat de eucharistische Christus op de loop zou gaan?

Katholieken kunnen dus tegenstrijdige dingen doen. Zoals (sedert 1962, toen de Kerk de ruimte ontdekte) het feest van Christus Koning veranderen in het feest van Christus Koning van het heelal, en dat voor de man die zegde dat zijn koningschap niet van deze wereld is, dat hij alleen dienstbaar is!

Vandaag lezen we de laatste parabel van Matteüs, een lange maar duidelijke tekst (Matteüs 25, 31-46), de dan volgende zin uit Matteüs is de zin waarmee de Matteüs-passie begint: *"Toen Jezus deze woorden had gesproken,"*

Jezus vertelt dat rare verhaal, en wat wil Matteüs ons daarmee zeggen? Het is een beetje als preken voor de Geloofsdagen vroeger: uitleggen wat de Geloofsdagen zijn, wachten op dé vraag: *"Wat moeten wij dóen? Want wij zijn gekomen om te werken, om voor te bereiden!"*

Het antwoord ligt in de parabel van vandaag: álle mensen samenbrengen! Antwoorden op de vraag: *"Wat heb je gedaan, niet voor God, maar voor je naaste, te drinken gegeven, te eten gegeven, bezocht en getroost,?"*

Marcus zegt dus: verdeel de wereld niet, jullie zijn allemaal kinderen van dezelfde vader, geef te eten, laat drinken, bezoek en vertroost, ...

De theologen hebben gelijk: katholiek zijn is plezant!

Wij hebben gebeden voor onze politiciëkers, dat ze de juiste keuzes maken voor de meest kwetsbaren in onze samenleving en voor de overledene waarvan Agnes sprak in haar verwelkoming.

Deze drukke Effataweek begint met Tabor op 23/11: Frans C leidt in, ik ben er niet bij, maar aan de hand van zijn voorbereiding heb ik zijn duiding kunnen samenvatten (waarvoor dank!). De

lezing komt uit Lucas, Hoofdstuk 21, verzen 12-19, een verhaal over een erg sombere tijd waarin alles in vraag wordt gesteld. Maar we worden opgeroepen om standvastig te blijven ... een oproep die nu ook nog kan tellen! Onze tijd tot volle groei doen komen, dat veronderstelt keuzes maken, ook als die niet gemakkelijk zijn. Standvastig zijn, zegt Jezus, maar dan wel in mijn naam! Welke naam? *"Ik zal er zijn voor u"*, een opdracht om te beleven, om zo dicht bij onszelf, bij de anderen en bij God te komen.

Tweede vormingsavond 'Vrijwilligerswerk in volle beweging' op 24/11. Weer is er heel wat interesse en nu gaan we verder met grondhouding 2 (begin met einde voor ogen) en grondhouding 3 (belangrijke zaken het eerste nemen, niet dringend niet vermijden). Voor het doel: proberen om zo dicht mogelijk bij je eigen kracht te blijven, een doel voor ogen te hebben, in gezin, persoonlijk, in Effata, in het pastoraal werkveld. Hierbij is wekelijks, zelfs dagelijks plannen zeer belangrijk én een goede agenda mét potlood!

25/11: Repetitie met het koor: liederen van hoop en verwachting, op weg, door de advent, naar Kerstmis.

Ook op 26/11 zijn wij er niet, om familiale redenen, bij de Effataviering voor de 1ste zondag van de advent. Weer springt Frans C bij met zijn notities (nog méér dank!).

'Ook in de liederen voel je dat het advent is, zelfs meteen met het lied 95 *"In onze donkere nacht, ontsteek dan een lichtend vuur, dat nooit meer dooft!"* als de eerste adventskaars wordt aangestoken.

Het is een donkere tijd, de politiek lijkt de greep kwijt, wij hebben het gevoel ook onszelf kwijt te zijn, het leven niet meer in eigen hand te hebben. Het lied 95, een echt adventslied, geeft dat goed weer. Het is een tijd van voorbereiding op de komst van Christus, want Kerstmis is meer dan mooie herinneringen en idyllische tafereelen! Kerstmis is vooral een signaal dat God niet stopt met zijn interesse voor de mensen, dat er een toekomst is voor mensen, dat God telkens weer opnieuw met mensen wil herbeginnen.

De lezing van vandaag komt uit Jesaja: Scheur toch de wolken open, kom naar beneden en help ons, want we hebben u nodig! Rorate coeli!

We zouden graag hebben dat we met veel geroep God kunnen overtuigen om naar beneden te komen en de wereld te veranderen. Maar we hebben geleerd dat het zo niet werkt, dat we alleen niet veel kunnen, maar dat het helpt als we de handen in elkaar slaan.

Hoe?

'Welzijnszorg' nodigt ons uit om te kijken naar mensen die het moeilijk hebben in onze samenleving. Het gaat niet alleen om het geld, maar ook om eens stil te staan bij de slagzin die het probleem heel goed weergeeft: *"Armoede is geen kinderspel"*. Armoede is niet iets 'dat er bij hoort'! We moeten er ons van bewust zijn én er iets aan doen! Als we naast ons geld, ook onze talenten, onze tijd, onze energie samen leggen, dan kunnen we wel degelijk iets veranderen. Een klein gebaar kan soms grote gevolgen hebben!

Wat dat helpen betreft, zijn we als stukjes van een blokkendoos en daarom krijgen we als hulpmiddel voor een goede advent 2011, een kleurig blokje van de blokkendoos, mét een kaartje met een bezinningstekst en de slagzin van Welzijnszorg: *"Armoede is geen kinderspel!"*

Na de viering is er gelegenheid voor het kopen van kaarsen voor de Bond zonder Naam én halen de Israëltreizigers hun mooiste herinneringen boven.'

Nog een voor iedereen toegankelijke Tabor op 30/11, zonder veel voorbereiding of studie. Eenvoudigweg bijeenkomen en een tekst lezen, woorden vastleggen en er mee de stilte ingaan. Vandaag een tekst uit de profeet Jesaja als voorbereiding in de advent. *"Doe ons Heer, uw genade aanschouwen, laat komen uw heil over ons!"* Samen bidden voor alle mensen die met vreugde gerechtigheid beoefenen, dat God ons moge nabij zijn als we twijfelen, voor wie het moeilijk heeft. Danken voor de verbetering van de gezondheidstoestand van iemand die ons lief is.

Het wil maar niet winteren, zo maar eens een heel voorzichtige koudeprik is er al wel geweest. De witte camellia (ja, met twee !!!) bloeit in mijn tuin, veel te vroeg! En er zijn nog rozen, veel te laat! Maar we zijn nu wel op weg naar Kerstmis, in één rechte lijn!

Wouter, woensdag 30 november 2011